

LO GERONÉS

SETMANARI PORTA-VEU DEL "CENTRE CATALANISTA DE GERONA Y SA COMARCA,"

PREUS DE SUSCRIPCIÓ

Gerona	1 pesseta trimestre
Fora	1'25 id.
Estranger	1'50 id.

Un número 10 céntims

Any 3.er

SECCIÓ GENERAL

À N' EN CLARIN

Ab prou ganas que 'n teniam fins avuy no hem pogut destinar una estona á parlar del article d' en Clarin.

La conducta d' aquest ab las lletras catalanas sempre ha estat la mateixa; no hi hauria, donchs, motiu pera estrenyarsen ara. Que en Clarin prefereixi la literatura francesa á la catalana; que bona part dels literaris catalans se descuydin de la de Castella, tant se val; cada hú es senyor de las sevas preferencias, y á ningú n' ha de donar compte. La falta d' en Clarin no es l' ignorar la llengua catalana y no poguer judicar los llibres artístichs escrits en dita llengua, es parlar ab lo nom d' espanyola, exclusivament de la literatura castellana, es fer també en lo seu art la mateixa confusió de lo espanyol y lo castellá que s' ha fet ab l' idioma, ab lo dret, ab lo caracter nacional, ab la historia, ab tot. Al menos, ja que á Espanya es com si no hi fossim, perque la nostra no s' hi compta per res, ni s' te per espanyol, no s' enfadessen tant quan nosaltres distingim entre Espanya y Catalunya, apliquant lo mot Espanya en lo sentit mateix que la gent d' enllà del Ebro, aixó es, com á sinónim de Castella. Tinga ben present, que si ab semblants distincions s' hi toca cap violon, no es pas certament lo regional, com en Clarin afirma, sino l' violon *nacional* que en Clarin demostra saber tocar com lo més expert y probat de sos compatrioticis.

Y no es estrany. Que si lo Clarin literat atrau ab sos análisis fondissims del esperit, encisa en sos cuentos, delecta ab la finura de son estil, y lo Clarin crítich es sempre d' un valer indiscretible, lo que es lo Clarin filosop y polítich y sobre tot filosop polítich, francamente no resulta. Nos ne convencérem anys enrera quan l' Yxart proposava empender una enèrgica creuada contra la podridura parlamentaria. A la veu arida y franca plena de set de radicals reformas hi contestà l' castelarí de sempre, l' admirador del Verb reinflat y buyt de la democracia. Pera en Clarin los mals d' Espanya tenian una cura facilíssima, tot se reduchia á traure del cim de la política á n' en Cánovas y en Sagasta per posarhi en Castellar. Las plagas que s' han de combatre no son lo parlamentarisme ab sa viciosa constitució, lo exagerat individualisme de las lleys, lo convencionalisme que impera en totas las esferas del govern, sino en Martinez Campos, en Cánovas, en Pidal... Posantsé á la mateixa altura que 'ls fabricants d' ecos polítichs de la prempsa *populachera* ó que 'ls polítichs de taula de café, cercava la font de totas las calamitats públicas d' Espanya en los homes que governan, en lloch de trabarla en las causas reals superiors á las més ó menos voluntarias determinacions dels individuos, en los vics interns del sistema, en los defectes del instrument de que 's serveixen.

Y aixis ha procedit sempre; áliga en literatura, en política s' ha arrosegat pel lloch de las bregas de bandera posant son talent al servey de la política menuada de partit.

Sabem de sobras que personas eminentíssimas en un ram poden ésser y son ordinariament en altres vulgo tan vulgo com la que més ho sia, y per aixó 'ns hauriam guardat prou de fernhi cap retret, si en Clarin no hagués donat lo prestigi del seu nom á quatre vulgaritats de las més usuals y corrents contra l' regionalisme.

En tot lo que diu del regionalisme, en Clarin no es en Clarin sino un castellá del raig, un de tants de la turba anònima que parla de fanatismes, d' esperit de campanar, de salts andarrera, de retrocessos, d' exclusivismes, de provincialisme, d' interessos superiors, de separatisme, etc. Ab tanta forsa 's deixa dur per

ADMINISTRACIÓ Y REDACCIÓ SABATERIA-VELLA 2-1."

Diumenge 23 de Febrer de 1896

ANUNCIS Y COMUNICATS

Preus convencionals

De tots los llibres, folletons, etc., que 's remetim á la Redacció, se 'n donarà compte en lo Setmanari

BIBLIOTECA PÚBLICA
GIRONA

Núm. 97

las preocupacions del *mon castellá* que, ell, l' esperit rebelt sempre á punt d' enderrocar ídols y destronar autoritats, lo terror d' académichs y academias, aixeca un altar al més fals, més convencional y més académich de tots: á la oficialitat de la llengua, y se indigna contra 'ls que no s' blinchan devant d' ella, contra 'ls que s' atreveixen á atacarla. Y sobre tot lo subleva que hagi succehit aixó quan Barcelona «despide con entusiasmo loco á los soldados que van á defender la integridad de la patria espanyola.»

Al llegir eixas ratlles recordarem la rialleta suau y burlona del Yxart devant de las ceremonias oficiales, la sàtira finíssima que tenia sempre á punt pera ridiculizar aqueixas frases fetes del mon oficial, infladas y mentideras veritables clichés que en Clarin accepta com podria ferho 'l més ignoscible redactor d' un setmanari de poblet. En Clarín encara creu ab entussiasmes d' ordenansa y ab la spontaneitat de despedidas teatrals representadas ab soroll de platerets y la ajuda de comparsas. O be no ha sentit mai lo ritme acompanyat y monòton dels aplausos de ceremonial ó á la seva terra tenen un só ben diferent que á la nostra terra. Lo que es aquí l' entussiasmé oficial fa venir esgarrifansas de fredor, fa sentir lo buyt del entussiasme verdader, d' aquell que reinfa la venas y fa corre la sanch y desboca l' cor y encen tota l' anima. Aquest no l' busqui mai allá hont llueixen los galons del Estat, pero menos en embarchs de tropas, que van per forsá á defensar una integrat que res se 'ls ne dona y que han posat en perill las imprudencias y la conducta dels que 'ls hi envian y 's quedan. Allá hi trobarà llàgrimas dels que se 'n van y dels que restan, y respecte silenciós y compassiu dels que s' ho miran.

Fassi tantas protestas de respecte per lo nostre com vulgui. Las cortesies purament *externas* son floretas secas que contrastan ab la intensitat del to despreciatiu que emplea quan parla de la llengua catalana y d' institucions tan estimadas de nosaltres com los Jochs Florals. Es mal vell de gayre be tots los pobles considerar tot lo seu com lo millor, pero rebaixar á grats-cient lo dels altres fa molt castellá, fa membre d' un poble que s' ha divertit sempre befant y rebaitant tot lo més sagrat de las demés terras, que quan no pot riueres de la miseria de sas classes burocráticas passeja per las taules de sos teatres á gallegos, asturians y catalans fent de payassos, d' un poble tan *cavaller* y tan cortés que insulta quan alaba y ofén quan acaricia.

Si 'l propòsit d' en Clarin era agrair la deferència dels literats catalans y escusarse de no parlar de las sevas obras, quina necessitat tenia de parlar ab ayre tan despreciatiu de la llengua catalana y de retreure si en certa manera es llengua y en certa manera dialecte? Pero fins admetent que no pogués deixar de banda eixa cuestió, desde l' moment que 'ls filòlechs no la han resolta y que hi han rahons poderosíssimas en favor de nostra llengua, perquè 's decantá per la opinio que mes ofenia nostra dignitat de catalans, si no es per l' insopportable orgull castellá y sa instintiva prevenció contra tot lo nostre? Hi ha moltes maneras diferents de dir una mateixa cosa, y en Clarin ab lo seu tó y á la seva manera no ha sapigut estarse de cridarnos: *Hablad en cristiano*, lo crit brutal ab que fa sigles la superbia del poble dominant humilla á las nacionalitats vensudas.

Aqueix menyspreu per lo nostre seria disculpable si Castellá fos lo centre de una civilisació superior, una llar de cultura, una font de avensaments tan abundosa, tan viva y tan pura com ho fou Grecia; allavors podria perdonarsels que tinguessen per bárbaros als demés; pero mentres sia la civilisació castellana una civilisació de quartel y d' oficina, mentres tot lo aprofitable y nou y bo li vinga de fora, de més enllà dels Pirineus, no se 'n dongui de menos de deturarse á Catalunya, recordi que 'ls Pirineus los tenim més á la vora, y que 'ls progresos lo saben bé 'l camí de Catalunya y ja hi estan avessats á arribar á Espanya després de fer estada á Barcelona. Cosas trobaria entre

nosaltres ab las cuales á la seva terra encara no hi somian; hi veuria quelcom de nou, d' original; hi sentiria com las ràmors sordas y llunyanas d' una renovació total que aqui s' espera y s' desitja y 's travalla, y que á la Espanya de 'n Clarin no 's comprendria.

Aqueix jovent catalá, á qui en Clarin insulta, travalla per una idea, quan tothom se mou per interessos, quan lo escepticisme, la indiferència, la falta de aspiracions y sentiments no egoïstas constitueix la més fonda y general de totes las malalties. Uns escorcollan arxius cercanhi los fets de nostra vida passada, altres regiran bibliotecas per trobar las vellas mostras del pensament català: n' hi ha que lluytan per sorprendre los més amagats secrets de la generació de la emoció estètica, n' hi ha que travallan en esbrinar los problemes sempre vells y sempre nou de la justicia, y en tots sos travallis no tenen altre preocupació que la de completar la regeneració de la seva terra. Tant es aixís que s' alegran com d' un triomf propi de la aparició d' un volum de poesías que revela una nova personalitat literaria, de la gramàtica que amostra un talent filològich que s' madura, de la opera que consagra la inspiració d' un músich novell, de la estatua que du la marca d' un nou artista genial.

Per altra part aqueix jovent no reconeix á n' en Clarin per superior jerárquich; se sent pertanyer á una unitat social diferenta, á una altre cultura. Lo mon de de-bó, la societat real y viventa no's divideix per províncies ni per districtes sino per pobles; allá hont s' acaba la llengua y l' esperit castellá acaba un poble, fineix Castella, y, digan lo que vulgan los decrets dels homes, allá hont se parla català y 's pensa y sent á la catalana allá es Catalunya, tant si ha passan fronteras d' Estat com ratlles de província. Castella te una civilisació, una llengua, una literatura propias; en aqueixa literatura en Clarin es un de tants caciques màxims, un dels que estan al cim; á cada ciutat de la seva terra hi ha collas d' aficionats que imitan y segueixen las maneras dels quefes, núcleos secundaris que van aixiquintse fins arribar al poblet en que aqueixa jerarquia s' acaba en la tenda de barber ó la botiga del sastre. Si algú d' aqueixos grups inferiors y subordinats se li subleva, allavors, per més que la literatura no es com la política, no importa, fassi com en Cánovas ab los seus dependents de províncies, tréguils la representació, excomuniuils, parli tant com vulgui d' esperit de campanar y de caciquisme provincial; no li estarà gayre bé, pero al ménos no sortirà de la seva jurisdicció per ficarse en la dels altres.

A la nació catalana en política encara tenim pontifics forasters, pero en tot lo demés la autonomia es completa: nostres literats no voltan ni imitan á ne 'n Campoamor ó en Nuñez de Arce, ni nostres crítichs en Clarin, ni nostres juristas en Salmeron ó en Giner de los Rios, ni nostres arquitectes als académichs de S. Fernando, ni nostres escultors sabrian á qui copiar de Castella, ni nostres industrials que apendre dels de fora; lo centre de nostra vida artística, científica, econòmica, literaria no es Madrid com ho es respecte de Albacete ó de Leon, de Cuenca ó de Don Benito; lo centre de nostra cultura es catalá, radica dintre de Catalunya, y si entre nosaltres s' estilessin caciques màxims, com á la terra d' en Clarin, ne serian las nostres eminencies, y no pas las que com en Clarin ignoran la nostra llengua y més que ignorarla no la senten.

Parlar de provincialisme tractant del Renaixement catalá, es cloire 'ls ulls á la evidència ó duls tapats per la passió; no 'ns sentim los uns als altres, y no 'ns sentim perque en las entranyas dels dos pobles hi palpitau ànimes diferentes y oposades. Las provincias en la vida de las societats res significan, son trama de la xarxa administrativa, son agrupacions arbitràries de la burocracia que explota la cesa pública fetas á posta per facilitar la explotació; divideixen la capa d' escuma que va per sobre, son pintures sobre un cos viu

que no passan de la epidermis. Res de provincialisme tractantse de la nostra causa. La nacionalitat catalana es un organisme social complet y autónomo, per sobre del qual, en l'ordre de la naturalesa, no s'aixeca més que la societat total dels pobles. No ns movém per esperit de província, pérque las provincias d'esperit no n'tenen, sino per esperit de poble per impulsos de rassa; no aspirem á ser diferents, *ho som*, y porque ho som travallém en sentit different del que voldrian los espanyols castellans que també perqué son diferents de nosaltres van per diferents indresseras.

De que aixó sia anar endarrera ja no més ne parlan los que estan interessats en perpetuar la dominació castellana. Apurat se veuria en Clarin si li feyan demostrar. Per los senyals que dona—alló de la vida troglodítica, del clan y de la tribu—se veu que en aquest punt està lluny d'oscas.

Tan lluny com quan parla del dialecte català. Nos sembla que ab aixó del dielecte li ha passat lo que succehi á un company nostre, entusiasta de tot l'alemany y galofobo exaltat. Llegí un dia que 'l francés era 'l dialecte de París y la regió anomenada Isla de Fransa, y ja no n'volgué saber d'altra; en sas filipinas contra la cultura francesa ja may mes va descuidarse de ferhi entrar lo de que 'l francés era un dialecte y que ho confessava un lingüista tan eminent com en Littré.

Y efectivament, en Littré ho diu, pero diu també altres coses que nostre amich se descuidá de llegir. Si hagués seguit alló del dret romà: no pot aplicarse bé una llei sense liegirala tota sincera, hauria entes en quin sentit y ab quina extensió s'empleava la paraula dialecte y s'hauria enterat de que 'l francés es dialecte en lo mateix sentit en que ho es 'l italià, 'l alemany, lo rus y... 'l català, mes no en cap altre.

Mes no's cregui en Clarin que ab aixó tractem de refugir la discussió científica. Lo que es en aquesta cuestió no'n fa por discutir ab en Clarin ni ab la colla de «antropólogos, sociólogos y filólogos» que, segons en Clarin, tan de fresh l' han tractada. Tenim entés que en las cuestiones científicas la balansa 's decanta pel pes de las rahons y no pel pes de las autoritats, per pesantas que sian; díguins ahont hant determinat la veritable significació de las paraules llengua y dialecte, ahont han establert que 'l català sia dialecte en lo sentit ab que ho pren en Clarin, y sobre tot ab quins arguments han fundat las seves conclusions, y ab tot lo respecte que las autoritats se me reixen examinarém lo valor de las seves teorías.

ENRICH PRAT DE LA RIBA

CRÓNICA

EXTRANGER

Los refugiats á Zeitun qual número arriba á 12000, estan en un estat que fa llàstima. Are comensan á tot arreu tornar á sos respectius pobles baix la protecció dels consuls extrangers.

—Per la tercera ó cuarta vegada, desde que 'ls japonesos ocupan la Corea, acaba d'esclatar una crisis ministerial á Seoul. Sabut es com se verifican las crisis ministerials de aquest pais. Hi ha desordres, los ministres son agafats y degollats pel poble, qui totseguit nombra sos successors. Pero aquesta vegada no s'ha restablert la calma tan depressa com las altres.

Després de la execució sumaria dels ministres, la situació ha quedat sent amenassadora y aixis es que 'l comandant del barco rus estacionat á Chemulpo ha cregut haver d'enviar un centenar d'homes á Seoul y 'l govern anglès ha donat la ordre de que desembarqués un destacament de tropas sevases pera assegurar la protecció dels súbdits inglesos.

Ab tot y la gravetat de la situació no es probable que hi haja complicacions internacionals. En efecte, per més que 's diga totes las potencias europeas semblan decididas á repetir la independència y la autonomia de la Corea.

Tot lo més que hi ha es que Russia, á qui s'acusà de volerse anexionar la peninsula coreana, ha manifestat lo desitj d'adquirir d'una manera amistosa en la costa del Oceà Pacífic un port que estiga obert á la navegació durant tot l'any. Lo mateix govern anglès ha reconegut que en aixó no hi ha cap pretensió exagerada.

Las darreras noticies de Russia son de que son gobern no declará formalment son protectorat sobre Corea.

Hi ha, á pesar d'aixó, un punt negre, y es la actitud del Japó,

Aquesta nació està ressentida d'havert vist obligada á abandonar las conquistas que li procuraren sas victorias. Molts japonesos voldrian, al ménos, conservar la Corea. Per aquest motiu es que serà difícil la evacuació de la Corea de part de las tropas japonesas.

ESPAÑA

Las notícies que de Cuba se van rebén y la disolució de las Corts es de lo únic que se parla aquests dies. De lo primer dues notícies de sensació se han publicat: la mort d'en Maceo y haber sigut ferit en Máximo Gomez. Com ja ens temíam sembla que ha resultat això un canard essent censurat per lo ministre de la Guerra l'afany de la premsa noticiera de adelantar notícies sense preocuparse de quants graus puguen tenir de veritat, logrant tant sols ab aixó posarse en ridicul ella mateixa.

La questió important per los polítichs es la disolució de las Corts. Tots, canovistas y sagastins, estan esperensats. Los primers si be diuhen que 'n Cánovas no te resolució formada encara per si ha de publicar prompte lo decret de disolució dat l'estat de Cuba que faria difícil allí las eleccions y en alguns punts impossible, si be que diuhen que obtindrà el decret sempre que vulgui. Lo que te resolt ja es no gobernar ab las Corts actuals. Per la seva part los sagastins animats per las declaracions fetas per en Sagasta en el acte de regalarli la planxa venen dihent que 'n Cánovas no se atreveix á demanarlo. Lo mes segur es que tan si se disolen las Corts y continua en Cánovas, com si no se disolgan y puja en Sagasta anirem del mateix modo.

Noticies

Oficials

AJUNTAMENT.—*Sessió del dia 17 Febrer.*—Va celebrarse baix la presidencia de don Hortensi Bajandas, alcalde accidental, y ab assistencia de 13 regidors, prenguentse després de aprobada y firmada l'acte de la sessió anterior, los segunts acorts:

Anunciar un concurs pera 'l dia 23 del corrent á las 11 del matí pera adquirir robes per els pressos.

Concedir permís d'obras á don Antoni Piferrer.

Construir per administració las aceras de la carretera de Santa Eugenia.

Autorissar á la Comissió de Foment pera la compra de una bomba per els jardins de la Devesa y 130 acacias.

Destinar una part de la Devesa pera criadero d'arbres.

Acaba de publicarse 'l volum dels treballs de l' Assamblea Catalana de Reus. Conté discursos dels senyors Permanyer, Guimerà, Domenech, Riera y Bertrán, Coroleu, Aulestia, Alsina, Gallissà, Durán y Ventura, Tomasino, Font de Rubinat, Viguer, Saguer y Olivet y altres.

—Los sermons cuaresmals en la Excolegiata de San Feliu corren com l'any passat á càrrec del Rnd. P. Maresma de la Companyia de Jesús, y los de la Sta. Iglesia Catedral han sigut confiats al Rnd. don Pere Lleal de la Casa-missió de Banyolas. De pas hem de consignar que los sermons á la Catedral se fan en català á excepció dels diumenges y lo del dimecres de sendra que fou en castellà. No comprené perque aquesta distinció. Los de la iglesia de San Feliu com los demés anys se fan en català.

—S'ha publicat una nova edició de la comèdia d'en Joseph Feliu y Codina *Lo mas perdut* estrenada en 1881.

—Ha sigut nombrat magistrat de nostra Audiencia provincial y ha prèss ja possesió de son càrrec don Octavio Culla y Serra, pare de nostres amichs don Manel y don Eduardo.

—Han tingut lloch varias renussions á Sant Feliu de Guixols en que s'ha aprobat un projecte de la «Companyia Peninsular de Telefònons» pera instalar una línia entre aquella vila y Palamós, La Bisbal y demés poblacions que 's trobin dintre del radi d'explotació.

—Han cayut quatre gotas y els carrers de la Ciutat se han posat pot menos que intransitables. Se veu que ab aixó de traure'l el fach las brigades segueixent ab mateix sistema que per escombrar que ho fan á mitjas y devengades ni aixó tant sols.

—Diuhen de Ciudad-Real, que estant un pagés cavant ceps en un oliverar, prop de Fernancaballero, se trobà una olla que hi havia diverses monedes d'or de quatre duros ab lo busto de Carles III del any 1785, y monedes de plata de 20 rals ab lo busto dels Reys Catòlics del any 1459.

Per mes que no se sap de fixo la cantitat trobada, se calcula en uns 8.000 duros.

—Durant 30 dies á contar del dia 19 poden presentarse las solicitudes dels que aspirin al càrrec de contador de fondos provincials, puguen acompañar tots los documents que creguin convenientes.

—Ha recayut de nou en sa malaltia lo senyor alcalde Joaquim d'Espona continuant encara fent lit. Li desitjém una prompte y rápida millora.

—En un de sos últims números lo *Butleti Oficial* publica una circular de l'Administració d'Hisenda concedint 15 dies de temps als alcaldes pera que remetin la rectificació del padró de la contribució industrial en la quina deurán anotarse totes las altas y baixas aprobadas desde principi de l'any anterior hasta la setmana de la rectificació.

—Fa alguns dies se troba malalt nostre estimat company de redacció don Joseph Loperena y Romà. Desitjém á nostre amich un eficàs restabliment.

—**FIRAS Y FESTAS—Firas.** Dia 23 Tortellà, 24 Crespia, 25 Sta. Coloma de Farnés. —Dia 1 de Mars, Báscara y Salas. **Festas**—No n'hi ha cap en la vinent setmana.

—**J. LLINÁS Y C. BANQUERS—CIUTADANS.** 16.—Compran ab benefici cupons d'Exterior, Cubas y altres. Compran y venen valors al comptat. Reben ordres de Bolsa. Obran comptes corrents ab interès.

—**CAXA D'ESTALVIS DE GERONA—CIUTADANS.** 16, Llebre, 2.—Imposicions al 5 per 100 desde 10 pessetes. —Id. al 3'50 per 100 desde 1 pesseta. —S'admeten los dilluns, dious y dissaptes de 9 á 1 y 'ts diumenges de 10 á 12.

Pera les devolucions los mateixos dies y hores. —Se proporcionan gratis prospectes pera 'ls altres detalls.

—**L'UNIÓ AGRÍCOLA, INDUSTRIAL Y COMERCIAL.** —Emissió de 20.000 accions de 125 pessetes una. En les oficines de la casa de banca J. Llinás y Companyia, queda oberta durant les hores de despatx que la mateixa té establet, la suscripció á les expressades Accions, y se proporcionan los prospectes y demás notícies que s'ecessin.

Associació Catalanista de Lleyda

CONVOCATORIA pera 'l certamen que celebrarà en la vinenta festa major.

L'Associació Catalanista de Lleyda amadora de les glories de Catalunya, convida á prendre part en la poètica festa que celebrarà lo dia tretze de Maig d'enguany, (tercer de la Festa Major) á tots los experts trovadors y honorables escriptors d'ahont la nostra llengua es parlada ó coneiguda, regintse per lo seguent

CARTELL

Lo primer premi d'honor y cortesia, ofrena de l'*Associació Catalanista de Lleyda*, consistente en la *Flor Natural*, s'adjudicará á la millor composició en vers sobre tema que 's deixà al clar enginy del autor. Qui obtinga aqueix premi, lo deurà ferne present á la dama de sa elecció, la que proclamada *Reyna de la Festa*, entregará desde son seti presidencial tots los altres premis als qui lo hajen merescut.

Un objecte d'art, ofrena del Excm. Ajuntament d'aquesta capital, al autor del millor romans, que descriga una festa popular de Lleyda.

Un quadro d'assumpto religiós, ofert per lo Rdm. é l'Irrm. senyor Bisbe de Lleyda Doctor don Joseph Meseguer al millor treball ó memoria dedicada á la antiga Universitat de Lleyda.

Un album dels papers, ofrena del Excm. é l'Irrm. senyor Bisbe de Vich Doctor don Joseph Morgades, al qui presente un catálech més complert dels senyors jurisdiccionals de la Vila de Verdú desde al temps de la reconquesta.

Un objecte d'art, ofrena de la Exma. Diputació provincial d'aquesta ciutat á la millor narració històrica (en prosa ó vers) del siti de Lleyda en 1647 pel príncep de Condé y anécdota dita dels violins que á ell fa referencia.

Una espiga d'argent, regalo del Ilustre Colegi d'Advocats al autor de la millor *Monografia d'un jurisconsult català* preferintal qui haja estudiad en une de les antigues Universitats de Lleyda ó de Cervera.

Una ploma d'argent, ofrena del Colegi Médich Quirurgich d'aquesta capital á la millor biografia del preclar fill de Lleyda doctor don Lluís Roca y Florejachs considerat beix lo doble aspecte de mètge y literat.

Un estulx contenint un joch de nacar propi pera escripciori, dàdiva del Colegi de procuradors á la millor composició en vers que descriga lo siti que sufri Lleyda per lo Duch d'Orleans l'any 1707.

Una col·lecció encuadernada luxosament de les poesies de Mossen Jacinto Verdaguer, oferta per la Societat Económica d'amics dels països d'aquesta capital al autor de la millor ressenya històrica del siti posat á Lleyda pel general francès con le d'Harcourt l'any 1646.

Un objecte d'art, dàdiva de la Lliga de Catalunya á la millor descripció d'un episodi històrich ocorregut en la comarca de Lleyda, ó en les properes á ella, relativu á algun fet realitat en defensa de les llibertats de la terra.

Un tinter de bronze esmaltat, dàdiva del «Cassino principal de Lleyda» al autor de la millor ressenya geogràfica històrica de pobles d'aquesta província desapareguts y causades de sa desaparició.

Una ploma d'argent, oferta per la «Societé Catalanista del Circol Recreatiu de Balaguer» á la millor llegenda en vers que narre algun pasatge històrich d'aquesta ciutat.

Una englatina d' or y argent, ofrena de l' «Associació Catalana de Lleyda» que serà donada al autor de la millor poesia sobre fets històrichs ó gestes gloriose de Catalunya. Ó sobre usatges ó costums de nostra estimada terra.

Un objecte d' art, regalo del Iltrm. senyor diputat a Corts per Lleyda don Miquel Agelet y Besa, al autor del millor treball en prosa sobre l' tema «Concepte científich del Regionalisme. ¿Es incompatible ab l' unitat de la nació espanyola? Fets principals realisats per nostra regió que han contribuït al enaltiment del Estat espanyol.

Un objecte d' art decoratiu, dádiva del Iltrm. senyor diputat a Corts per Solsona don Joan Maluquer y Viladot a la millor biografia d' un dels Bisbes que 'n passades époques, més enafronten la Diòcesis de Solsona.

Un objecte d' art, ofrena del senyor President d' aquesta associació don Frederich Renyé y Viladot, al autor que, en prosa, en vers, descriue ab mes alt esperit català y ab major nombre de datos, lo siti y entrada fraternal dels Sometens a Lleyda en 1705, durant la guerra de successió. La edició de luxe en dos tomos del poema d'en Damas Calvet, *Mallorca Cristiana*, regalo del mateix senyor pera l' guanyador del accésit.

Un objecte d' art, ofert per un regionalista, al autor de la millor y mes completa colecció de pensaments ó trossos de discursos que 'n defensa del Regionalisme, hajan estat exposats per diverses notabilitats en ciencies, política ó literatura.

Forman lo Jurat calificador. don Joan Permanyer y Ayats, President.—Iltre. doctor don Joseph Anton Brugulat.—don Frederich Renyé y Viladot—don Carles Nadal y Ballester.—don Lluís Príim y Salesa.—don Enrich Arderiu.—don Joan Rovira y Agelet, Secretari.

Podràn concedir-se los accesits y mencions honorífiques á les composicions que l' Jurat cregue acreedores á questa distinció.

Totes les composicions deuràn esser inédites y estar escrits en català.

Tots los treballs deuràn ésser anònims y remesos al domicili del senyor Secretari del Jurat don Joan Rovira y Agelet Plaça de la Constitució, 23 1.ª avans del dia primer de Maig vinent, contenint cada hú, un plech clos ab lo nom del autor, y en lo sobre escrit, lo titol y lema de sa composició.

Los plechs que contingan lo nom dels autors no premiats, se cremarán al mateix acte de la Festa.

L' Associació Catalanista se reserva per un any la propietat de les obres premiades.

En lo cas probable de rebrer altres premis, l' Associació publicarà un cartell extraordinari supletori del present.

Lleyda 10 de Febrer de 1896.—Lo President, Frederich Renyé y Viladot.—Lo Secretari, Joan Rovira y Agelet.

VARIETATS

Los Bólidos

Auy Espanya es la terra dels Bólidos; á un mateix temps s' observat est fenòmeno en lo centre de lo Península y en los extrems de la diagonal que va de Cádiz a Mataró (Catalunya). Quants altres punts d' Espanya haurán experimentat igual raresa? Dicí al raresa; no es cosa tan estranya, que assi y allá aixó no 's respesta.

Las circumstancies concomitants d' aquest fenòmeno son ben segudes y ab grans detalls las han explicat eixos dias los diaris; tal repetirlas. Una gran claretat en la atmósfera, com la de un potent llum elèctrica, fins a ofuscar la resplandor del Sol, una detonació, la cayguda d' una pols com cendres y alguns esquerros minerals, oscilacions, sustos, cavilacions, etc. etc., y total fenòmeno natural vist auy aquí y experimentat cent voltas en altres localitats.

Qué es un bólido? Una pedra que cau del Cel: un tros mes ó més important després de algun asteroide dels molts que existen entre Marte y Júpiter, tant petits, que alguns s' escapan a la observació astronómica. Se diu que son las runas d' algun planeta esgavellat, dels molts que existeixen entre 'ls indicats astres. Estos en son principi rodan com los demés planetas, pero apartantse de son centre, així que entran en la esfera de atracció de la terra, á la llarga obliquament cauen sobre ella, en masses generalment no molt grossas, en freqüencia en esmolcats trossos.

Los fenòmenos naturals que accompanyan la cayguda d' aquells Bólidos (Metereòlitos ó Aerolitos com ne diuhen altres), ja les havem indicat avans, sols debém afegir que si després de la detonació se resolen en pols sembla acabada la cosa, pero si se fracciona el Bólido en fragments d' alguna importancia, xielen com las cales al atravesar l' ayre. En Madrid s' han presenciat las dos darreres.

A un senyor que tot passegant llegia l' periódich li atravesà fragment l' diari que tenia entre mans, y al caurer al sol lo general rossolà encare bona cosa. Lo recollí de terra calent encara quasi cremaba. La incandescencia del Bólido al atravesar la atmosfera sols es superficial, no penetra al interior; aquella es quida á la velocitat extraordinaria que porta (quatre milles per minut) en sa trajectoria, sols comparable á la dels planos en l' espai estrellat.

Lo fragment recullit pesaba sols 150 grams; en altres llochs s' registran fins de 100 kilograms; en Charcas (Méjich) s' en coix un de 780 kilograms y l' mes gros descobert fins are es de 5.000 kilograms en Santa Catalina (Brazil).

La composició d' aqueixes Bólidos es idèntica als minerals que cría la Terra; l' ferro en diferents estats, el magnesio. l' silicio l' oxigeno, níquel, cromo, aluminio y altres formant combinacions anàlogas á las del nostre planeta. De manera que la materia de què estan formats los astres del firmament y la que constitueix la Terra es la mateixa, fet que comprova l' análisis expectral y altres observacions, lo que fan creure en l' unitat de la materia en la Natura.

La falta de temps nos priva d' entrar en nous detalls, com desitjaríam.

P. ALSIUS.

SECCIÓ LITERARIA

ANAR PER LLANA Y SORTIR ESQUILATS

A mon amich Tomás company de penas y fatigas

¿Te'n recordas? auy fà
Justos y cabals cinch anys
En que, plens de desengany
Del mon nos vam retirà;
Cansats já de fé'l tronera
Y de viurer com ximplets
Després d' mil y un bufets
Per acabar la carrera;
Vam fer la resolució
De ser uns bons cristians
Visquent com dos hermitans
Fent penitencia tu y jo;
Deixant los balls, los teatres
Los cafés y fins 'ls toros,
Es á dir, visquent com moros
Ben allunyats d' espectacles;
La resolució era dura,
Axó ningú ho pot negá
Després de tan disfrutá
Sense treva ni mesura;
Mes, lo deber, s' imposava
Y aixis ho havíam de fer
Si volíam mes tart ser
Lo que un y altre 'ns proposabam;
Y aquí de pas jo diré
Quin propòsit era aquet
Passà plasa de Santet
A fi de casá 'ls dos bé;
Puig com eram uns tronats.
Y perdonin la expresió,
Creyam aquet 1.000.
Medi per ser demandats
Per una pubilla rica
D' aquestas qu' abundan poch
Sempre y quant no fos un mort
Y pogués aná una mica
En efecte, així ho vam fer
Y 'ls dos nos vam separar,
Sabentnos quatre anys estar
Del mon sense res saber;
Axó si vam patir molt
Y la cosa's comprén bé,
Dexins de tenir que fé
Cuaatre anys seguits lo mussol
Jo fins puch assegurar
Que, per lo qu' á mi respecta
Tots los cabells de la testa
Blanchs com neu se'm van tornar
Y que encare m' en ressentó
Dels fatichs y sufriments
que vaig passar certs moments,
Ho pots ben creure, no es cuento,
Mes arribá per fi'l jorn
Ultim del plasso fixat
Y deixant la austeriorat
Tornárem de nou al mon;
Vam llensarnos novament
A la vida regalada
Creyéu nostre la jugada,
Fen prompte un bon casament;
Mes jay! que prompte vingué
Lo desengany á probarnos.
Que varem equivocarnos
Alló que 's diu de plé á plé:
Puig ni tu ni jo, Tomás
Hem pogut trobar pubilla,
Y la sort mostrantse *pilla*
Nos deixa ab un pam de nas;
Lo sacrifici està vist
Que de res nos va servir,
Per tot lo qual, t' haig de dir.
Que estic molt, moltíssim trist,
Y que si Deu no m' envia
Ben aviat una pubilla
Aquesta gran pesadilla
Me matarà l' primer dia
Si t' trobastu en aquest cas,
No fassis, Tomás, com jo,
Prenho ab més resignació
Del contrari t' moriràs;
Y una volta morts serem
A la fossa 'ns condonarán
Y tot lo mes que dirán
Requiescat in pace—Amén—

SECCIÓ RELIGIOSA

SANTS DE LA SETMANA.

Dissapte, 22—La Catedra de S. Pere.
Diumenge, 23—S. Pere Damià b. y dr. y sta. Margarida.
Dilluns, 24—Sta Primitiva mr.
Dimarts, 25—S. Matias ap. y sts. Cessario y Avertano cfs.
Dimecres, 26—Ntra. Sra. de Guadalupe de Méjich.
Dijous, 27—S. Leandro arquebisbo de Sevilla.
Divendres, 28—S. Romà ab. y dr.

QUARANTA HORES.

Auy comensan en la Santa iglesia Catedral.

SECCIÓ COMERCIAL.

Mercat de Gerona del dia 22 d' Febrer

Especies.	Mesures.	Pesetes
Blat.	QUARTERA DE 80 LITRES.	14'00
Mestall.	»	12'00
Ordi.	»	7'25
Segol.	»	10'
Civada.	»	6'50
Besses.	»	10'
Mill.	»	11'
Panis.	»	10'50
Blat de moro	»	10'50
Llobins.	»	7'50
Fabes.	»	10'50
Fabó.	»	11'50
Fassols.	»	23'
Monjetes.	»	21'50
Ous.	Dotzena.	0'80

COTISACIÓ Y CAMBIS

DIA 11 DE FEBRER DE 1896

EFFECTES PÚBLICHS

Interior.—(fi de mes)	00'00
Id. (fi de proxim).	64'45
Exterior.—(fi de mes)	00'05
Id. (fi de proxim).	74'30
Amortisable.	79'00
Billets hipotecaris.—Isla de Cuba.—emisió 1886.	92'15
" " " " " 1896.	82'00

—ACCIONS—

anch Hispàno Colonial.	06'00
F. C. de Tarragona á Barcelona y Fransa.	21'65
" " de Medina, Zamora, Orense á Vigo.	10'50
" " del Nort d' Espanya.	26'95

—OBLIGACIONS—

F. C. Almansa, Valencia y Tarragona.	80'00
" T. B. y F.—6 por 100.	94'25
" " " " " 3 por 100.	54'75
" " " " =no hipotecadas.	91'00
" Medina, Zamora, Orense á Vigo.—3 por 100.	35'15

—CUPONS—

Cubas.	benefici	18'00
per 100 Exterior.	"	17'30

Interior y amortisable 1. ^a Enero 1896.	dany	60'90
--	------	-------

—GIROS—

Franchs.—8 días vista.	19'80
Lliures esterlinas.—90 días vista.	39'20

Telegrama de la casabancaria J. Lluis & C. — Gerona.

GRAN COLMADO DE 'N PERE GELABERT

CIUTADANS 4.—GERONA.

TEMPORADA DE CUARESMA

Se ha rebut en aquest establiment un variat surtit de conservas de peix, hortalises y fuyts al natural. Ademès una varietat de articles propis de la temporada á prens sumament reduits y de primera qualitat, especialment formàtges de totes classes, gènero que ant se falsifica auy die, rebut directament de las millors y mes acreditadas cases de Suisa y Holanda.

Llegitim y superior BACALLÀ D' IRLANDA Y ESCOCIA. SAYTONS (boquerons) exquisit peix de Andalusia. DÀTILS DEL ELCHE.—MOSCATS DE BARBERIA.

Establiment tipogràfic de Manel Llach.

Ferrria Vella.—Geronia.

SECCIO D' ANUNCIS

SUCURSAL JUNCOSA

13 Plaça de la Constitució 13,
Gerona

DESPATX CENTRAL
10 FERNANDO VII 10
BARCELONA

Aquesta antigua y tan acreditada casa se dedica únicamente al comer de XACOLATES, SUCRES, CAFÉS y THÉS.

Reb directament los llegítims sures de la illa de Cuba, els cafés de Puerto-Rico HACIENDA, MARTINICA, MAYAGUEZ, MOCA Y CARACOLILLO de CEYLAN; de aquí el gran consum qu' es fa d' aquells articles.

Aquesta casa torra diariament lo café y se distingeix per la qualitat y pureza d' ell.

Recomana que per obtenir un bon café aromàtic y fort se usin las barrejas en iguals parts del MOCA y PUERTO-RICO, així com lo CARACOLILLO y MOCA, evitant sempre que bullí puig que deu ésser una pura infusió.

Gran surtit de THÉ del Nord de Xina y del Japó. Aquesta excellent beguda sols pot obtenir-se en les classes ditas ORANGE (*Carte Rouge*) LIPTON, ORANY PECCO, MENLANGE.

Especialitat en lo SOUCHONCH. Aquesta classe es el mes fort y deu emplearse en menys quantitat de la que generalment se usa; una lliure de THE SOUCHONCH equival a 4 lliures d' altres thés.

MAXIM FERNANDEZ

PERRUQUER DE S. M.

Aigua Minòxima vegetal per tenyir lo cabell. No te riva en lo mòn, perquè a més de sos efectes marevollosos, no taca ni perjudica la pell en lo més mínim.

Aquest assombrós y sorprendent específich, se ven en dita perruqueria.

24, RAMBLA DE LA LLIBERTAT 24.

GERONA.

Grans rebaxes al engrós.

També s' troba de venda en dit establiment la

TINTURA ABISINIA INSTANTANEA

EDICIÓ DE PROPAGANDA
DEL COMPENDI DE LA

DOCTRINA CATALANISTA

PREMIAT EN LO CONCURS REGIONALISTA

del "CENTRE CATALÀ", de Sabadell

Aprobat per la Junta Permanent de la Unió Catalanista

Tirada 100.000 exemplars

Forma un opúscul de 32 planes en octau, d' esmerada impresió sobre paper satinat y ab cuberta de color.

PREU: 15 céntims.

Les demandes al engrós al Secretari del «Centre Català» de Sabadell.

OBRA NOVA

DELIBERACIONS

DE LA

Primera Assamblea General de Delegats

DE LA
Unió Catalanista

CELEBRADA EN MANRESA EN LO MES DE MARÇ 1892

Aquesta obra, que conté la llista de Delegats de la Assamblea, discursos que en ella s' hi pronunciaren y lleigiren, y les bases definitivament aprobades per la Constitució regional catalana, se ven al preu de DOS PESETAS en la llibreria de Don Joseph Franquet, carrer de l' Argenteria, Gerona.

IMPREMPTA Y ENQUADERNACIÓ

MANEL LLACH

Ferreria Vella, 5

GERONA

Mercaders (Neu) 12

Impressió de tota classe d' obres, folletons, circulars, sobres, paper comercial, tarjetas, esquelas mortuorias, facturas y demés objectes referents al ram d' Imprempta. Assortit de tots los documents y demés objectes per la Guardia Civil. Documents per los Municipis y Jutjats municipals. Encuadernació de tota classe de llibres per luxosos que sian.

Preus sumament baratos

500 fulls de paper comercial timbrat 5 ptes. | 1000 sobres comercials timbrats 5 ptes.

FERRERIA VELLA, 5---GERONA

ó, immediatament d' ocurrir la seva mort, a la persona designada per ell mateix.

Termen fixo.—Capital pagador en lo dia fixat sia al assegurat ó als seus hereus. En cas de mort del assegurat s' abona lo pago de les primes.

Aquests segurs participan en un 50 per 100 dels beneficis de la Companyia.

SEGURS DE CAPITAL APLASSAT

Segurs temporals.—Segurs de sobrevivencia

SEGURS MIXTOS A CAPITAL DOBLAT

Rentes Vitalicies.

Delegat General á n' aquesta província:
Joseph Coderch y Bacó, advocat.—GERONA.

ESTABLIMENT

Don Francisco Sabater

SOMBRERERIA

S' han rebut les últimes novetats pera la proxima temporada; los prens sumament econòmichs.

CAMISERIA.—SASTRERIA PER NOYS

Especialidad en trajes pera col·legials

3, Rambla d' Alvarez, 3.

FONTBERNAT---Callista

—(Ulls de poll)—

S' ARREGLAN LOS PEUS Á DOMICILI
PROGRÉS, 23---Perruqueria.

LA PREVISION

Primera Companyia Espanyola dedicada exclusivament a
SEGURS SOBRE LA VIDA AB PRIMA FIXA

Dormitori de Sant Francesc, 8, principal.—BARCELONA.

Agentá Gerona—BEATAS, 2
D. Narcís Boada y Guyto

FILL DE FRANCISCO VILARDELL Y COMP.
S A L T

Molí Fariner

Sistemas AUSTRO-HUNGAR y de MOLAS

Tant per l' un com per l' altre sistema se fan
las molts á preus sumament modichs.

SABATERIA

JOSEPH MA. VENTOS

Calsat pera senyors, senyoras y nens.
Especialitat pera l' que s' encarregui expressament.

ESTABLIMEET Y TALLER

PAU CASSÁ

PINTOR Y EMPAPERADOR

Magnífichs mostruaris de papers pera decorar habitacions
desde 25 céntims á 30 pessetes la pessa.

Cromos, motlles, trasparentes y cuadros

Novetat, bon gust y econòmia

Gerona.--Baxada del Pont de pedra, 14

LO GERONÉS

SETMANARI PORTA-VEU

del «Centre Catalanista de Gerona y sa Comarca».

Redacció y Administració: Sabateria Vella, núm. 2, 1er

PREUS DE SUSCRIPCIÓ:

Gerona	1 peseta	trimestre
Fora	1'25	id.
Estranger	1'50	id.

Un numero sol, 10 céntims

En la imprenta de aquest Periódich, se necesita un oficial encuadernador.